

מ"ת 4801/07/16 - מדינת ישראל נגד שלום ברזני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 4801-07-16 מדינת ישראל נ' ברזני(עציר)
תיק חיצוני: 238422/2016

מספר בקשה: 4

בפני כבוד השופט ארז יקואל
המבקשת

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פיקר
מפרקליטות מחוז מרכז

נגד
המשיב

שלום ברזני (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד קהן

החלטה

הסוגיה העולה בדיון זה היא, האם קיימת תשתית ראייתית התואמת את המשך מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

פתח דבר

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירות של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), יבוא סם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ז-1977 (להלן: "**הפקודה**"), החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) לפקודה וניסיון החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) לפקודה בתוספת לסעיף 26 לחוק.

יחד עם כתב האישום, הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים בעניינו.

2. על פי העובדות הנטענות בכתב האישום, המשיב חבר לאחר (להלן: "**אורן**") ובמהלך חודש אפריל 2016, קשר עמו קשר לייבא מבלגיה חבילה המכילה כ-3 קילוגרם סם מסוכן מסוג MDMA (להלן: "**החבילה**"). המשיב התחייב לשלם לאורן חוב שחב לו מתוך כספי מכירת הסם. נטען, כי המשיב הוא שפנה לאורן בעניין זה והוא שהוציא לפועל את משלוח החבילה לישראל. החבילה אכן הגיעה לישראל ביום 23/05/16 כשהיא ממוענת לכתובתו של אורן בראשון-לציון וכשהסם חבוי בתוכה. המשטרה תפסה את החבילה, הוציאה מתוכה כ-2.7 ק"ג סם אותם החליפה בחומר דמוי סם והותירה בתוכה כ-260 גרם סם. בהמשך, נמסרה החבילה לאשתו של אורן בביתו והיא זו שמסרה אותה לאורן.

טיעוני הצדדים

3. המבקשת טענה כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב, שיש בהן את העוצמה הנדרשת לשם מעצרו עד לתום ההליכים. המבקשת נסמכת על אמרתיו של אורן המפלילות לכאורה את המשיב; על מסרונים בין השניים המצביעים על קשר פסול נטען ביניהם; על אישור המשיב כי הוא חייב כספים לאורן; על שתיקתו בחקירתו בהקשרים קריטיים לדיון; על דברי רעייתו של אורן ועל שיחה שקיבל המשיב ממנוי המצוי בבליגה בעת שהיה עצור.

עוד הדגישה המבקשת את עברו הפלילי המכביד של המשיב, הכולל עבירות בתחום הסמים המסוכנים שבגין ריצה 11 שנות מאסר. מכל אלו, עותרת המבקשת למעצר המשיב עד לתום ההליכים.

4. המשיב טוען כי התשתית הראייתית שבתיק החקירה אינה מספקת כדי להוביל להרשעה בבוא העת, נוכח חולשתה, סימני השאלה והספקות העולים ממנה.

5. ב"כ המשיב צמצם את גדר המחלוקת בין הצדדים בשאלת הראיות לכאורה ביחס למשיב, להקשרים אלו - האחד, עדותו של אורן כשותף לדבר עבירה. הסנגור טען כי גרסתו של אורן, לכשעצמה, אינה ריאלי ואינה הגיונית. הסנגור הטעים כי העובדה שהמשיב הודה בקיומו של חוב כלפי אורן, אינה מלמדת על מניע או מהווה חיזוק לעדותו. הסנגור הוסיף וטען כי הודעתו של אורן נגבתה לאחר שמונה ימי מעצר, כשאשתו נעצרה בפעם השנייה ולאחר שבכה בחדר החקירות מתוך חשש וכדי שתשוחזר. לכן, סבור הסנגור כי מדובר בעדות בלתי אמינה מטעם אורן, אשר ניתנה מתוך לחץ ואינטרס להפנות ממנו את זרקורי האשמה לעבר המשיב.

השני, העדר ראיות התומכות בעדותו של אורן. המשיב סבור כי עדותו של אורן אינה נתמכה בכל ראייה חיצונית. לשיטתו, המשטרה לא נטלה טביעות אצבע מהחבילה והודגש כי אין העברות כספים או ראיות עקיפות למעורבותו ביבוא הסם, כפי שמיוחס לו. כן טוען המשיב כי המבקשת לא הפיקה פלטים מחברות הסלולר, שבכוחם לתמוך בעמדתה בנוגע לקשר בין המשיב לאורן. הסנגור הוסיף כי השיחה שקיבל המשיב מבליגה ביום המעצר אינה רלוונטית, שכן היה על המבקשת להציג שיחות שמועדן סמוך לקשירת הקשר הנטען או למועד הטיפול במשלוח החבילה לארץ. עוד נטען בהקשר זה, כי אין בחומר החקירה ראיות בדבר התנהלות המשיב בזמן הגעת החבילה ארצה, כשיחות טלפון, או מפגש בינו לבין אורן.

השלישי ואשר לשתיקת המשיב בחקירתו, נטען כי זו אינה יכולה לעמוד לו לרועץ, אלא לעניין האמון שניתן לייחס כלפיו. המשיב הפנה להחלטה בבש"פ 92018/03, בתימוכין בעמדתו.

6. בהסתמך על כל אלו, טוען ב"כ המשיב לקיומה של חולשה משמעותית בראיות ועותר להפנייתו לשירות המבחן לשם הכנת תסקיר מעצר בעניינו.

דין והכרעה

7. עיינתי בטיעוני הצדדים ובחומר הראיות שהועבר לעיוני והתרשמתי כי תיק החקירה כולל תשתית ראייתית לכאורית בעוצמה מספקת להוכחת אשמתו של המשיב מעל לספק סביר, כנדרש בשלב זה של ההליך..

8. כידוע, בשלב זה, בו נבחנת שאלת קיומן של ראיות לכאורה לצורך מעצר עד תום ההליכים, נדרשת תשתית ראייתית שיש בה פוטנציאל לביסוס הרשעת הנאשם בהליך העיקרי. בשלב זה, אין בהצבעה על פגמים וחסרים בראיות לכאורה, כדי לשלול פוטנציאל זה. מקומן של הטענות בדבר מהימנות ומשקל הוא בהליך העיקרי, אלא

אם כן מדובר בסתירות מהותיות הגלויות על פני הדברים, המחלישות באופן משמעותי את התשתית הראייתית לכאורה ולא איתרתי כאלו (ר' בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133, 145 (1996); בש"פ 2607/10 **פיניאן נ' מדינת ישראל** (18.4.2010); בש"פ 6523/15 **מדאח נ' מדינת ישראל** (12.10.15)).

9. בתאריך 8.6.16, הגיעה החבילה לביתו של אורן לאחר שהסם שהוחבא בתוכה הוחלף על ידי משטרת ישראל בחומר דמוי סם. החומר שהוסתר בחבילה זוהה כסם מסוכן. החבילה מוענה לביתו של אורן, נתקבלה בידי אשתו והועברה לידיו לאחר מכן. הראייה המרכזית כנגד המשיב בתיק זה היא עדותו של אורן. המבקשת מפנה להודעתו מיום 16.6.16 לפיה נפגש עם המשיב בחודש אפריל 2016 והמשיב הציע לשלוח את חבילת הסם לכתובת ביתו והוא שטיפל בסידורי המשלוח (ר' חקירתו של אורן מיום 16.6.16 ש' 80-82, 89-90).

10. עיקר המחלוקת נוגע למשקל שיש לייחס לעדותו של אורן כנגד המשיב, להגיונה, למשקלה ולראיות הנדרשות לחיזוקה.

11. בהודעתו במשטרה מיום 16.6.16, ציין אורן כי הכיר את המשיב בשנת 2004 כאשר עבד עבורו בקיוסק שהפעיל. הם עבדו יחד כשנה אחת בלבד ובמהלך העבודה המשותפת סיפר לו המשיב "סיפורים שונים הקשורים לסמים". אורן תיאר את מראהו החיצוני של המשיב בדיוק רב וזיהה אותו על פי תמונה. אורן הוסיף ותיאר את מקום מגוריו ואת מצבו המשפחתי של המשיב והזכיר מכתב שהמשיב שלח אליו בשנת 2008, אותו שמר זמן רב, בו ציין כי "**נתפס על 6 או 7 קילו, אני לא זוכר בדיוק איזה סוג של סמים...**". אורן העביר למשיב מדי פעם סכומי כסף שונים, הן לצרכי מחייתו והן לקנטינה בתקופת שהותו בכלא. עוד ציין כי בשנת 2013, העניק למשיב הלוואה בסכום של ₪ 50,000 שעבורה משך כסף מזומן מחשבוננו. אורן "הרגיש" כי הלוואה זו מיועדת עבור שימוש בסמים.

אורן שב וציין כי כחודש וחצי לפני מעצרו, נפגש עם המשיב בביתו והלה אמר לו כי תישלח אליו חבילה שאותה יהא עליו להעביר לידיו עם קבלתה ולאחר מספר ימים הוא יחזיר לו את סכום ההלוואה.

12. אשר לתוספת הראייתית הנדרשת לחיזוק עדותו של אורן, דחיתי את טענתו של המשיב, לפיה עדותו של אורן לא נתמכה בכל ראייה חיצונית וכי שתיקתו אינה יכולה לעמוד לו לרועץ בעניין זה. על-פי סעיף 54א(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, על מנת שניתן יהיה לבסס הרשעה על עדותו של שותף לדבר עבירה, נדרשת תמיכה ראייתית בדמות "חיזוק" (ר' גם בש"פ 2918/10 **דגאמין נ' מדינת ישראל** (27/4/10)).

13. בהקשר זה, אזכיר כי מהות הדרישה ל"דבר לחיזוק" הנה דרישה לראיה "מאמתת". היינו, ראייה שיש בה כדי לאשר את אמרתו של העד בנושא הרלוונטי לביצוע העבירה ואין היא חייבת, כשלעצמה, לסבך את הנאשם בביצוע העבירה, או להוות ראיה עצמאית (ר' ע"פ 1538/02 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 590, 597). בנסיבות מקרה זה, בחר המשיב לשמור על זכות השתיקה בהודעותיו במשטרה כל אימת שהוצגה לו שאלה כלשהי הנוגעת לתכנון של כתב האישום ולייבוא הסם המסוכן (ר' הודעת המשיב מיום 20.6.16 עמ' 3 שו' 72-77; עמ' 4 שו' 78-86; הודעת המשיב מיום 29.6.16 עמ' 2 שו' 22-25, 32-40, עמ' 3 שו' 41-56).

בנסיבות אלו, קיבלתי את טענת המבקשת, לפיה המשיב לא הניח כל מענה לדברים שנאמרו מפי אורן ולשיחת הטלפון שמקורה בבליגה מהיום שבו נעצר, כמו גם לקשר הקודם שהיה ביניהם ולחלופת המסרונים משנת 2014.

14. הלכה פסוקה היא כי שתיקתו של נאשם בחקירותיו, יכולה לחזק את התשתית הראייתית לכאורה שקיימת נגדו (ר' למשל בש"פ 3484/14 **מדינת ישראל נ' חיימוב**, (22.5.2014); בש"פ 3562/15 **בנמו נ' מדינת ישראל** (3.6.15); בש"פ 5588/12 **ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל** (24.9.12)). בשתיקתו של המשיב בחקירותיו, יש כדי להוות חיזוק לעדותו של אורן בנוגע לקשר הפסול שקשרו ביניהם בנוגע לייבוא החבילה ארצה ולתפקידו המרכזי של המשיב במשלוח החבילה.

15. הדברים אינם מסתכמים בכך. מחומר הראיות הלכאוריות עולה כי הודעתו של אורן בדבר מעורבות המשיב אינה מגיעה מחלל ריק אלא נשענת על אדנים עובדתיים לכאוריים, כדלקמן-

הראשון - חובות כספיים שחב המשיב לאורן. שני הצדדים הסכימו על קיומו של חוב כספי של המשיב לאורן. לשיטת המשיב, מדובר בחוב בסכום שבין 150,000 - 200,000 ₪, בעוד שלשיטת אורן, מדובר בחוב של 50,000 ₪ (ר' הודעת אורן מיום 16.6.16, עמ' 3 שו' 54-55; הודעת המשיב מיום 20.6.16 עמ' 3 שו' 62-66). המדובר בסכומים ניכרים, הן לשיטת אורן והן לשיטת המשיב.

השני - קיומו של קשר בעל נופך פלילי בין השניים, בדמות הודעות טקסט משנת 2014 כדוגמת הודעה, אף שנמחקה, שנשלחה מהמשיב לאורן ביום 5.1.14 שעה 16:45, בזו הלשון: **"אורן אל תתקשר ואל תנסה ליצור קשר, האזור פה מלא בסמויה אני חושב שהבחורה פתחה את הפה שם. הם יושבים עלי חזק אני יצור אתך קשר בצורה אחרת. תמחק את ההודעה ביי"**.

השלישי - הקשר הרציף וארוך השנים שבין אורן למשיב, החל משנת 2004. שני הצדדים תיארו בהודעותיהם את הקשר ביניהם, כאשר כבר בתחילתו ידע אורן כי למשיב רקע בעבירות סמים ותיאר כי המשיב סיפר לו שבעבר נעצר משום שניסה לייבא "קוק נזלי" (ר' הודעת אורן מיום 16.6.16 עמ' 2 שו' 8-11; הודעת המשיב מיום 20.6.16 עמ' 3 שו' 43-45).

הרביעי - הפגישה שנערכה בין השניים כחודש וחצי לפני הגעת החבילה לביתו של אורן, שיחות טלפון ביניהם אחרי הפגישה ושיחת הטלפון מבלגיה למשיב ביום שבו נעצר. המשיב, בהודעותיו במשטרה, אישר את קיומה של הפגישה בסמוך להגעת החבילה (ר' הודעת המשיב מיום 20.6.16, עמ' 3 שו' 48-51).

החמישי - שמו של המשיב בהקשר למשלוח החבילה, שעלה גם מהודעת אשתו של אורן כפי שנמסרה לנציגי המשטרה (ר' הודעתה של גב' עדי אשכנזי מיום 19.6.16 עמ' 1 שו' 2-3, עמ' 2 שו' 4-11).

השישי - בדיקת הטלפון הנייד של המשיב, ממנה עולה כי ביום 20.6.16 בשעה 14:33 (בזמן שהיה עצור), התקבלה שיחה ממנוי שנמצא בבלגיה. המשיב נשאל על כך בחקירתו וגם כאן בחר בזכות השתיקה (ר' הודעתו מיום 20.6.16, עמ' 4 שו' 80-81; הודעתו מיום 29.6.16 עמ' 3 שו' 48-52).

16. קיבלתי את טענות המשיבה, לפיהן קיים הגיון במשלוח החבילה לאורן שהנו נעדר עבר פלילי לעומת המשיב. עוד קיבלתי את טענתה, לפיה המשיב לא היה אמור לדעת מתי החבילה תגיע לישראל, נוכח שנשלחה בדואר, כך שממילא אין רלוונטיות לטענה להיעדר ראיות כשיחות טלפון מטעם המשיב באותו מועד. יש טעם גם בהפניית המבקשת לעובדה לפיה המשטרה הגיעה לביתו של אורן מיד עם פתיחת החבילה ולכן לא היה באפשרותו ליצור קשר עם המשיב בסמוך לכך.

17. לא מצאתי ממש בשלב זה בטענת הסנגור כי גרסתו של אורן בלתי אמינה, או כי ניתנה מתוך לחץ פסול, או אינטרס אישי, באופן השולל את המשקל שיש לייחס לה. אכן, מדובר בשותף לדבר עבירה, על כל המשתמע מכך. ברם, גם על יסוד הנחה זו והזהירות המתחייבת הימנה, אין בטיעונים שהעלה המשיב בהקשר זה, כדי ללמד כי משקל הודעות אלו אינו מספק לשלב דיוני זה, או כי עסקינן בהודעות מופרכות וחסרות משקל ראייתי. המקום לבירור מהימנות ההודעות האמורות, הוא מסגרת התיק העיקרי וכחלק מההליך המשפטי, כפי הכלל הנקוט בעניין (ר' בש"פ 808/95 לעיל; בש"פ 4253/13 סוסן נ' מ"י (27.6.2013)).
18. התרשמתי כי הודעות אורן אינן לוקות בסתירות פנימיות הבולטות על פניהן, באופן העולה כדי קעקוע גרסתו, או כי מדובר בהודעה שנגבתה מתוך לחץ חיצוני פסול שיש בו כדי לשלול את מהימנותה הלכאורית. בשלב דיוני זה, אין נזקקים לבחינת מהימנות הראיות ומשקלן, אלא אם: **"מדובר בפירכות מהותיות וגלויות לעין"** (ר' בש"פ 8093/09 פלוני נ' מדינת ישראל (22.10.2009)).
19. אורן תיאר בחקירותיו את השתלשלות האירועים ואת ההיכרות עם המשיב. בהודעותיו הראשונות ניסה לגלות טפח ולהסתיר טפחיים, אך בהודעה מתאריך 16.6.16, גולל את מסכת הנסיבות שהובילה ללכידת הסמים שנשלחו לביתו, לרבות הקשר עם המשיב. נחזה כי הודעתו של אורן בדבר מעורבות המשיב לא נפרשה לפני חוקריו כלאחר יד. בהודעותיו מתאריכים 8.6.16, 13.8.16 ו- 15.6.16, ניסה אורן להכחיש כל קשר לייבוא סמים מסוכנים ולחבילה שהגיעה לביתו. התרשמתי כי לא בנקל מסר אורן את גרסתו בדבר מעורבות המשיב ולא מן הנמנע כי הדברים נמסרו לראשונה כשהבין כי המסרונים שבטלפון שלו, שנמחקו, שוחזרו על ידי המשטרה (ר' תמלול חקירת אורן מתאריך 16.6.16 עמ' 2 שו' 1-15).
20. אשר לטענות בדבר קיומם של מחדלי חקירה בדמות העדר נטילת טביעות אצבע מהחבילה ואי הפקת פלטים מחברות הסלולר, גם מקומן של אלו יפה לכור ההיתוך הראייתי של המשפט עצמו. בשלב זה של ההליך, בו נדרש בית המשפט לוודא קיומן של ראיות לכאורה, אין להידרש לראיות שאינן קיימות, כי אם לראיות הקיימות בתיק החקירה, למעט אם עסקינן במחדל חקירתי חמור כגון אי בדיקת טענת אליבי, או בדיקה שיש בה כדי לזכות את המשיב מהחשדות המיוחסים לו (ר' בש"פ 9270/03 בראט נ' מדינת ישראל (28.10.03)). בש"פ 757/91 חזן נ' מ"י (6.3.91).
21. ב"כ המשיב הפנה להחלטה בעניין בשפ 9218/03 בראט נ' מדינת ישראל (28.10.03) בתימוכין לטענותיו. עיון בהחלטה זו מלמד כי נסיבותיה שונות ואין ללמוד ממנה גזירה שווה לעניין הנדון מלפני. באותו מקרה, נמצאו ראיות נסיבתיות כנגד העורר, בעוד שטביעת אצבע יכלה לקשור אותו לעבירות המיוחסות לו. כאן וכנזכר, קיימת הודעתו של אורן כשותף, שתיקת המשיב בחקירתו, הודעת ראיית אור, התכתבות בעלת נופך הפלילי בין אורן למשיב ושיחה מבלגיה - מקור משלוח החבילה, למכשיר הטלפון של המשיב.
- למותר לציין ומבלי לקבע מסמרות בעניין, כי העדר טביעת אצבע של המשיב על גבי החבילה, אינו מחליש מכלול זה של ראיות לכאורה, בהינתן כי החבילה נשלחה מחו"ל ואין כל הכרח כי ימצאו עליה טביעות האצבע של המשיב דווקא.
22. לאור המקובץ, סבורני כי די בראיות לכאורה הקיימות בתיק החקירה, כדי לגבש את הרף הראייתי הנדרש בשלב מקדמי זה של הדיון.
23. משנמצא כי ישנן ראיות לכאורה כנגד העורר, אין צורך להרחיב לגבי עילת המעצר. אך אציין כי העבירות

המיוחסות למשיב מקימות חזקת מסוכנות סטוטורית, על פי הוראת סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו 1996 (ר' אף בש"פ 4305/09 **חרבאוי נ' מדינת ישראל**, (25/5/09)).

24. עם זאת, גם במקרים חמורים, על בית המשפט לבחון אם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעים שפגיעתם בחירות הנאשם פחותה.

סבורני כי בנסיבות העניין, ראוי להתרשם מהתמונה הכוללת בעניינו של המשיב באמצעות תסקיר מעצר, על מנת שניתן יהיה לקיים דיון מושכל בשאלה האם קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות קביעת אמצעים שפגיעתם בחירותו פחותה כאמור, על אף חומרת מעשיו הלכאוריים. קיים קושי מסוים בהערכה האם לאור חומרת העבירות המיוחסות למשיב, נסיבות ביצוען ועברו הפלילי, ניתן כלל להפיג את מסוכנותו באמצעות חלופת מעצר. בנסיבות אלו, יש הצדקה להזמנת תסקיר מעצר (ר' בש"פ 25/15 **יונס נ' מדינת ישראל** (15.1.2015)).

מובהר כי אין בהחלטתי זו כדי לקבע מסמרות בעניין המשיב, או כדי להוות אינדיקציה ביחס להחלטה עתידית בעניין המשך מעצרו. אדגיש כי אל לו לפתח ציפיות כי תתקבל החלטת שחרור בעניינו לאחר קבלת התסקיר.

25. לפיכך, יוגש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב עד ליום 20.9.16 ונקבע דיון המשך ליום 22.9.16 בשעה 09:00.

המשיב ישהה במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון על-ידי שב"ס.

פרוטוקול הדיון יועבר לידיעת שירות המבחן.

ניתנה היום, ג' אלול תשע"ו, 6 ספטמבר, 2016.